

SÚHRN CHARAKTERISTICKÝCH VLASTNOSTÍ LIEKU

1. NÁZOV LIEKU

Eribulin ADVZ 0,44 mg/ml injekčný roztok

2. KVALITATÍVNE A KVANTITATÍVNE ZLOŽENIE

Jeden ml obsahuje eribulínium-mezylát, čo zodpovedá 0,44 mg eribulínu.

Jedna 2 ml injekčná liekovka obsahuje eribulínium-mezylát, čo zodpovedá 0,88 mg eribulínu.

Úplný zoznam pomocných látok, pozri časť 6.1.

3. LIEKOVÁ FORMA

Injekčný roztok (injekcia).

Číry bezfarebný roztok bez viditeľných častíc, pH 7,0 – 9,2, osmolalita 780 až 970 mOsm/kg.

4. KLINICKÉ ÚDAJE

4.1 Terapeutické indikácie

Eribulin ADVZ je indikovaný na liečbu dospelým pacientom s lokálne pokročilým alebo metastatickým karcinómom prsníka s progresiou po minimálne jednom chemoterapeutickom režime pre pokročilé ochorenie (pozri časť 5.1). Predchádzajúca liečba mala zahŕňať antracyklín a taxán buď ako adjuvantnú liečbu, alebo ako liečbu metastatického ochorenia, s výnimkou pacientov, u ktorých neboli tieto liečby vhodné.

Eribulin ADVZ je indikovaný na liečbu neresekovaťného liposarkómu dospelým pacientom, ktorí podstúpili liečbu antracyklínom (pokiaľ nebola nevhodná) na pokročilé alebo metastatické ochorenie (pozri časť 5.1).

4.2 Dávkovanie a spôsob podávania

Eribulin ADVZ má byť predpísaný iba špecializovaným lekárom so skúsenosťami s vhodným používaním liekov proti rakovine. Môže ho podávať iba príslušne kvalifikovaný zdravotnícky pracovník.

Dávkovanie

Odporúčaná dávka eribulínu vo forme roztoku pripraveného na použitie je $1,23 \text{ mg/m}^2$, ktorá sa má podávať intravenózne počas 2 – 5 minút na 1. a 8. deň každého 21-dňového cyklu.

Poznámka:

V EÚ sa odporúčaná dávka vzťahuje na základnú formu liečiva (eribulín). Výpočet individuálnej dávky, ktorá sa podáva pacientovi, musí byť založený na sile roztoku pripraveného na použitie, ktorý obsahuje 0,44 mg/ml eribulínu, a na odporúčanej dávke $1,23 \text{ mg/m}^2$. Odporúčania na zníženie dávky uvedené nižšie sú tiež zobrazené ako dávky eribulínu podávané na základe sily roztoku pripraveného na použitie.

V pivotných klinických skúšaniach, zodpovedajúcich publikáciách a v niektorých iných regiónoch napr. v Spojených štátach amerických a Švajčiarsku, je odporúčaná dávka založená na liečive vo forme soli (eribulínium-mezylát).

U pacientov sa môžu vyskytnúť nauzea alebo vracanie. Má sa zvážiť antiemetická profylaxia vrátane použitia kortikoidov.

Odloženie podania dávky počas liečby

Podanie Eribulinu ADVZ na 1. alebo 8. deň sa má odložiť, ak nastane ktorýkoľvek z nasledujúcich prípadov:

- absolútny počet neutrofilov (*absolute neutrophil count, ANC*) < $1 \times 10^9/l$
- počet krvných doštičiek < $75 \times 10^9/l$
- nehematologické toxicity 3. alebo 4. stupňa.

Zniženie dávky počas liečby

Odporúčania na zníženie dávky pri opakovanej liečbe sú uvedené v nasledujúcej tabuľke.

Odpornúčania na zníženie dávky

Nežiaduca reakcia po predchádzajúcom podaní eribulínu	Odpornúčaná dávka eribulínu
Hematologická:	0,97 mg/m ²
ANC < $0,5 \times 10^9/l$ pretrvávajúci viac ako 7 dní	
ANC < $1 \times 10^9/l$ neutropénia komplikovaná horúčkou alebo infekciou	
Počet krvných doštičiek < $25 \times 10^9/l$ trombocytopenia	
Počet krvných doštičiek < $50 \times 10^9/l$ trombocytopenia komplikovaná hemorágiou alebo vyžadujúca transfúziu krvi alebo krvných doštičiek	
Nehematologická:	
Akýkoľvek výskyt 3. alebo 4. stupňa v predchádzajúcom cykle liečby	
Opakový výskyt akýchkoľvek hematologických alebo nehematologických nežiaducích reakcií, ako je uvedené vyššie	
Napriek zníženiu na 0,97 mg/m ²	0,62 mg/m ²
Napriek zníženiu na 0,62 mg/m ²	Zvážte ukončenie

Dávka eribulínu nemá byť opäťovne zvýšená po tom, ako bola znížená.

Pacienti s poruchou funkcie pečene

Porucha funkcie pečene z dôvodu metastáz

Odporúčaná dávka eribulínu u pacientov s miernou poruchou funkcie pečene (trieda A Childovho-Pughovo skóre) je $0,97 \text{ mg}/\text{m}^2$ podávaná intravenózne počas 2 až 5 minút na 1. a 8. deň 21-dňového cyklu. Odporúčaná dávka eribulínu u pacientov so stredne závažnou poruchou funkcie pečene (trieda B Childovho-Pughovo skóre) je $0,62 \text{ mg}/\text{m}^2$ podávaná intravenózne počas 2 až 5 minút na 1. a 8. deň 21-dňového cyklu. Závažná porucha funkcie pečene (trieda C Childovho-Pughovo skóre) sa neskúmala, očakáva sa však, že je potrebné výraznejšie zníženie dávky, ak sa eribulín použije u týchto pacientov.

Porucha funkcie pečene z dôvodu cirhózy

Táto skupina pacientov sa neskúmala. Dávky uvedené vyššie sa môžu používať pri miernej a stredne závažnej poruche funkcie pečene, odporúča sa však dôkladné sledovanie, pretože môže byť potrebná opäťovná úprava dávok.

Pacienti s poruchou funkcie obličiek

Niektorí pacienti so stredne závažnou alebo závažnou poruchou funkcie obličiek (klírens kreatinínu < 50 ml/min) môžu mať zvýšenú expozíciu eribulinu a môžu vyžadovať zníženie dávky. U všetkých pacientov s poruchou funkcie obličiek sa odporúča opatrnosť a dôkladné sledovanie bezpečnosti (pozri časť 5.2).

Staršie osoby

Na základe veku pacienta sa neodporúčajú žiadne zvláštne úpravy dávky (pozri časť 4.8).

Pediatrická populácia

Použitie Eribulinu ADVZ sa netýka detí a dospelovajúcich v indikácii karcinómu prsníka.

Použitie Eribulinu ADVZ u pediatrickej populácie nie je relevantné pri indikácii sarkómu mäkkých tkanív (pozri časť 5.1).

Spôsob podávania

Eribulin ADVZ je určený na intravenózne použitie. Dávka sa môže zriediť až v 100 ml injekčného roztoku chloridu sodného 9 mg/ml (0,9 %). Nesmie sa riediť v 5 % infúznom roztoku glukózy. Pokyny na riedenie lieku pred podaním, pozri časť 6.6. Pred podaním sa má zabezpečiť dobrý periférny venózny prístup alebo priechodný centrálny venózny prístup. K dispozícii nie sú dôkazy o tom, že eribulínium-mezylát je vezikant alebo irritant. V prípade extravazácie má byť liečba symptomatická. Informácie týkajúce sa zaobchádzania s cytotoxickými liekmi, pozri časť 6.6.

4.3 Kontraindikácie

- Precitlivenosť na liečivo alebo na ktorúkoľvek z pomocných látok uvedených v časti 6.1.
- Dojčenie.

4.4 Osobitné upozornenia a opatrenia pri používaní

Hematológia

Myelosupresia závisí od dávky a prejavuje sa predovšetkým ako neutropénia (časť 4.8). U všetkých pacientov sa má pred každou dávkou eribulinu sledovať kompletný krvný obraz. Liečba eribulinom sa má začať len u pacientov s hodnotami ANC $\geq 1,5 \times 10^9/l$ a počtom krvných doštičiek $> 100 \times 10^9/l$.

U < 5 % pacientov liečených eribulinom sa vyskytla febrilná neutropénia. Pacienti, u ktorých sa vyskytla febrilná neutropénia, závažná neutropénia alebo trombocytopénia sa majú liečiť podľa odporúčaní v časti 4.2.

U pacientov s hodnotou alanínaminotransferázy (ALT) alebo aspartátaminotransferázy (AST) > 3 -násobok hornej hranice referenčného intervalu (upper limit of normal, ULN) bol vyšší výskyt neutropénie 4. stupňa a febrilnej neutropénie. Hoci sú údaje obmedzené, u pacientov s hodnotou bilirubínu $> 1,5 \times$ ULN je výskyt neutropénie 4. stupňa a febrilnej neutropénie tiež vyšší.

Boli hlásené smrteľné prípady febrilnej neutropénie, neutropenickej sepsy, sepsy a septického šoku.

Závažnú neutropéniu je možné liečiť použitím faktora stimulujúceho kolónie granulocytov (*granulocyte colony-stimulating factor, G-CSF*) alebo jeho ekvivalentu podľa uváženia lekára v súlade s príslušnými pokynmi (pozri časť 5.1).

Periférna neuropatia

Pacientov je potrebné dôkladne sledovať kvôli prejavom periférnej motorickej a senzorickej neuropatie. Rozvoj závažnej periférnej neurotoxicity si vyžaduje odloženie alebo zníženie dávky (pozri časť 4.2).

Pacienti s už skôr prítomnou neuropatiou vyššieho ako 2. stupňa neboli zaradení do klinických skúšaní. U pacientov s už skôr prítomnou neuropatiou 1. alebo 2. stupňa nebola pravdepodobnosť výskytu nových alebo zhoršenia prítomných príznakov väčšia, ako u pacientov, ktorí do skúšania vstúpili bez neuropatie.

Predĺženie intervalu QT

V nekontrolovanej otvorenej štúdii, ktorá hodnotila EKG u 26 pacientov, sa na 8. deň pozorovalo predĺženie intervalu QT, ktoré nezáviselo od koncentrácie eribulinu a ktoré sa nepozorovalo na 1. deň. Odporúča sa sledovať EKG, pokiaľ sa liečba začína u pacientov s kongestívnym zlyhávaním srdca, bradyarytmiami alebo pri súčasnom užívaní liekov, o ktorých je známe, že predlžujú interval QT vrátane antiarytmik Ia. a III. triedy, a s abnormalitami v koncentráciách elektrolytov. Pred začatím liečby Eribulinom ADVZ sa má hypokaliémia, hypokalciémia alebo hypomagneziémia korigovať a tieto elektrolyty sa majú počas liečby sledovať. Eribulin sa nemá podávať pacientom s vrodeným syndrómom predĺženia QT intervalu.

Pomocné látky

Tento liek obsahuje malé množstvo etanolu (alkoholu), menej ako 100 mg na dávku.

4.5 Liekové a iné interakcie

Eribulin sa eliminuje predovšetkým (do 70 %) biliárnu exkréciou. Transportný proteín zapojený do tohto procesu je neznámy. Eribulin nie je substrátom pre proteín rezistencie proti rakovine prsníka (*breast cancer resistance protein; BCRP*), transportéry organických aniónov (*organic anion transporting proteins; OAT1, OAT3, OATP1B1, OATP1B3*), proteín mnohopočetnej liekovej rezistencie (*multi-drug resistance-associated protein; MRP2, MRP4*) a transportéry exportnej pumpy solí žlčových kyselín (*bile salt export pump transporters; BSEP*).

Neočakávajú sa žiadne medziliekové interakcie s inhibítormi a induktormi CYP3A4. Ketokonazol, inhibítorm CYP3A4 a P glykoproteínu (Pgp), a rifampicín, induktor CYP3A4, neovplyvňujú expozíciu eribulinu (AUC a C_{max}).

Účinky eribulinu na farmakokinetiku iných liekov

Údaje *in vitro* naznačujú, že eribulin je mierny inhibítorm dôležitého enzýmu metabolizujúceho liečivá CYP3A4. Údaje *in vivo* nie sú k dispozícii. Odporúča sa opatrnosť a sledovanie nežiaducich udalostí pri súčasnom užívaní látok, ktoré majú úzku terapeutickú šírku a ktoré sú eliminované predovšetkým metabolismom sprostredkovaným enzýmom CYP3A4 (napr. alfentanil, cyklosporín, ergotamín, fentanyl, pimozid, chinidín, sirolimus, takrolimus).

Eribulin v relevantných klinických koncentráciách neinhibuje CYP enzymy: CYP1A2, 2B6, 2C8, 2C9, 2C19, 2D6 alebo 2E1.

V relevantných klinických koncentráciách eribulin neinhiboval aktivitu sprostredkovanú transportérmi BCRP, OCT1, OCT2, OAT1, OAT3, OATP1B1 a OATP1B3.

4.6 Fertilita, gravidita a laktácia

Gravidita

Nie sú k dispozícii údaje o použití eribulínu u gravidných žien. Eribulín je u potkanov embryotoxický, fetotoxický a teratogénny. Eribulin ADVZ sa nemá používať počas gravidity, pokiaľ to nie je jednoznačne nevyhnutné, ak sa použije, tak len po dôkladnom zvážení prínosu pre matku a rizika pre plod.

Ženy vo fertilnom veku musia byť poučené, aby neotehotneli v čase, keď ony alebo ich partneri užívajú Eribulin ADVZ, a že musia používať účinnú antikoncepciu počas liečby a 3 mesiace po liečbe.

Dojčenie

Nie je známe, či sa eribulín/metabolity vylúčujú do ľudského mlieka alebo mlieka zvierat. Riziko u novorodencov/dojčiat nemožno vylúčiť, preto sa Eribulin ADVZ nesmie používať v období dojčenia (pozri časť 4.3).

Fertilita

Testikulárna toxicita sa pozorovala u potkanov a psov (pozri časť 5.3). Pacienti mužského pohlavia sa majú pred liečbou poradiť o kryokonzerváciu spermí z dôvodu možnej irreverzibilnej neplodnosti v dôsledku liečby Eribulinom ADVZ.

4.7 Ovplyvnenie schopnosti viest' vozidlá a obsluhovať stroje

Eribulin ADVZ môže vyvolať nežiaduce reakcie, ako únava a závraty, ktoré môžu mať malý alebo mierny vplyv na schopnosť viest' vozidlá alebo obsluhovať stroje. Pacientov treba poučiť, aby neviedli vozidlá ani neobsluhovali stroje, pokiaľ sa cítia unavení alebo pocíťujú závrat.

4.8 Nežiaduce účinky

Súhrn bezpečnostného profilu

Najčastejšie hlásené nežiaduce reakcie spojené s Eribulinom ADVZ sú supresia kostnej drene prejavujúca sa ako neutropénia, leukopénia, anémia, trombocytopénia s pridruženými infekciami. Boli tiež hlásené nové prepuknutie alebo zhoršenie už existujúcej periférnej neuropatie. Gastrointestinálne toxicity prejavujúce sa ako anorexia, nevoľnosť, vracanie, hnačka, zácpcha a stomatítida sú medzi hlásenými nežiaducimi účinkami. Iné nežiaduce účinky zahŕňali únavu, alopeciu, zvýšené hladiny pečeňových enzýmov, sepsu a syndróm bolesti svalov a kostí.

Tabuľkový prehľad nežiaducich reakcií

Pokiaľ nie je uvedené inak, tabuľka uvádzá frekvenciu výskytu nežiaducich reakcií pozorovaných u pacientov s karcinómom prsníka a u pacientov so sarkómom mäkkých tkanív, ktorým sa podávala odporúčaná dávka v štúdiach 2. a 3. fázy.

Kategórie frekvencií sú definované ako: veľmi časté ($\geq 1/10$), časté ($\geq 1/100$ až $< 1/10$), menej časté ($\geq 1/1\ 000$ až $< 1/100$), zriedkavé ($\geq 1/10\ 000$ až $< 1/1\ 000$) a veľmi zriedkavé ($< 1/10\ 000$).

V rámci jednotlivých skupín frekvencií sú nežiaduce účinky usporiadane v poradí klesajúcej závažnosti. Ak sa vyskytli reakcie 3. alebo 4. stupňa, uvedená je skutočná celková frekvencia reakcií a frekvencia reakcií 3. alebo 4. stupňa (v tabuľke uvedené ako G3/4).

Trieda orgánových systémov	Nežiaduce reakcie – všetky stupne			
	Veľmi časté (Frekvencia %)	Časté (Frekvencia %)	Menej časté (Frekvencia %)	Zriedkavé alebo frekvencia neznáma
Infekcie a nákazy		Infekcia močových ciest (8,5 %) (G3/4: 0,7 %) Pneumónia (1,6 %) (G3/4: 1,0 %) Orálna kandidóza Orálny herpes Infekcia horných dýchacích ciest Nazofaryngítida Rinitída Herpes zoster	Sepsa (0,5 %) (G3/4: 0,5 %) ^a Neutropenická sepsa (0,2 %) (G3/4: 0,2 %) ^a Septický šok (0,2 %) (G3/4: 0,2 %) ^a	
Poruchy krvi a lymfatického systému	Neutropénia (53,6 %) (G3/4: 46,0 %) Leukopénia (27,9 %) (G3/4: 17,0 %) Anémia (21,8 %) (G3/4: 3,0 %)	Lymfopénia (5,7 %) (G3/4: 2,1 %) Febrilná neutropénia (4,5 %) (G3/4: 4,4 %) ^a Trombocytopénia (4,2 %) (G3/4: 0,7 %)		*Diseminovaná intravaskulárna koagulácia ^b
Poruchy metabolizmu a výživy	Znížená chut' do jedla (22,5 %) (G3/4: 0,7 %) ^d	Hypokaliémia (6,8 %) (G3/4: 2,0 %) Hypomagneziémia (2,8 %) (G3/4: 0,3 %) Dehydratácia (2,8 %) (G3/4: 0,5 %) ^d Hyperglykémia Hypofosfatémia Hypokalcíémia		
Psychické poruchy		Insomnia Depresia		
Poruchy nervového systému	Periférna neuropatiá ^c (35,9 %) (G3/4: 7,3 %) Bolest' hlavy (17,5 %) (G3/4: 0,7 %)	Dysgeúzia Závrat (9,0 %) (G3/4: 0,4 %) ^d Hypstézia Letargia Neurotoxicita		
Poruchy oka		Zvýšená lakrimácia (5,8 %) (G3/4: 0,1 %) ^d Konjunktivítida		
Poruchy ucha a labyrintu		Vertigo Tinnitus		
Poruchy srdca a srdečovej činnosti		Tachykardia		
Poruchy ciev		Návaly horúčavy Plúcna embólia (1,3 %) (G3/4: 1,1 %) ^a	Trombóza hlbokých žíl	
Poruchy dýchacej sústavy, hrudníka a mediastína	Dyspnœ (15,2 %) ^a (G3/4: 3,5 %) ^a	Orofaryngálna bolest' Epistaxa Rinorea	Intersticiálna choroba plúc (0,2 %) (G3/4: 0,1 %)	

Trieda orgánových systémov	Nežiaduce reakcie – všetky stupne			
	Veľmi časté (Frekvencia %)	Časté (Frekvencia %)	Menej časté (Frekvencia %)	Zriedkavé alebo frekvencia neznáma
	Kašeľ (15,0 %) (G3/4: 0,5 %) ^d			
Poruchy gastrointestinálneho traktu	Nauzea (35,7 %) (G3/4: 1,1 %) ^d Zápcha (22,3 %) (G3/4: 0,7 %) ^d Hnačka (18,7 %) (G3/4: 0,8 %) Vracanie (18,1 %) (G3/4: 1,0 %)	Bolest' brucha Stomatitída (11,1 %) (G3/4: 1,0 %) ^d Sucho v ústach Dyspepsia (6,5 %) (G3/4: 0,3 %) ^d Gastroezofagálna refluxná choroba Distenzia brucha	Vredy v ústach Pankreatitída	
Poruchy pečene a žľcových ciest		Zvýšená hladina aspartátaminotransferázy (7,7 %) (G3/4: 1,4 %) ^d Zvýšená hladina alanínaminotransferázy (7,6 %) (G3/4: 1,9 %) ^d Zvýšená hladina gamaglutamyltransferázy (1,7 %) (G3/4: 0,9 %) ^d Hyperbilirubinémia (1,4 %) (G3/4: 0,4 %)	Hepatotoxicita (0,8 %) (G3/4: 0,6 %)	
Poruchy kože a podkožného tkaniva	Alopécia	Vyrážka (4,9 %) (G3/4: 0,1 %) Pruritus (3,9 %) (G3/4: 0,1 %) ^d Choroby nechtovej kože Nočné potenie Suchá koža Erytéma Hyperhidróza Palmárno plantárná erytrodysestézia (1,0 %) (G3/4: 0,1 %) ^d	Angioedém	**Stevensov-Johnsonov syndróm/toxická epidermálna nekrolýza ^b
Poruchy kostrovej a svalovej sústavy a spojivového tkaniva	Artralgia a myalgia (20,4 %) (G3/4: 1,0 %) Bolest' chrbta (12,8 %) (G3/4: 1,5 %) Bolest' v končatinách (10,0 %) (G3/4: 0,7 %) ^d	Bolest' kostí (6,7 %) (G3/4: 1,2 %) Svalové spazmy (5,3 %) (G3/4: 0,1 %) ^d Bolest' svalov a kostí hrudníka Svalová slabosť		
Poruchy obličiek a močových ciest		Dyzúria	Hematúria Proteinúria Renálne zlyhanie	
Celkové poruchy a reakcie v mieste podania	Vyčerpanosť/Astenia (53,2 %) (G3/4: 7,7 %)	Zápal sliznice (6,4 %) (G3/4: 0,9 %) ^d Periférny edém Bolest'		

Trieda orgánových systémov	Nežiaduce reakcie – všetky stupne			
	Veľmi časté (Frekvencia %)	Časté (Frekvencia %)	Menej časté (Frekvencia %)	Zriedkavé alebo frekvencia neznáma
	Pyrexia (21,8 %) (G3/4: 0,7 %)	Zimnica Bolest na hrudníku Ochorenie podobné chrípke		
Laboratórne a funkčné vyšetrenia	Zniženie telesnej hmotnosti (11,4 %) (G3/4: 0,4 %) ^d			

^a Zahŕňa udalosti 5. stupňa.

^b Zo spontánneho hlásenia

^c Zahŕňa uprednostňované výrazy periférnej neuropatie, periférnej motorickej neuropatie, polyneuropatie, parestézie, periférnej senzorickej neuropatie, periférnej senzorimotorickej neuropatie a demyelinizačnej polyneuropatie.

^d Žiadne udalosti 4. stupňa.

* Zriedkavé

** Frekvencia neznáma

Celkovo možno povedať, že bezpečnostný profil u pacientov s karcinómom prsníka a u pacientov so sarkómom mäkkých tkanív bol podobný.

Popis vybraných nežiaducich reakcií

Neutropénia

Pozorovaná neutropénia bola reverzibilná a nebola kumulatívna; priemerný čas do dosiahnutia najnižšieho počtu neutrofilov bol 13 dní a priemerný čas do ústupu závažnej neutropénie ($< 0,5 \times 10^9/l$) bol 8 dní.

Počty neutrofilov $< 0,5 \times 10^9/l$, ktoré pretrvávali dlhšie ako 7 dní, sa vyskytovali u 13 % pacientov s karcinómom prsníka liečených eribulínom v štúdii EMBRACE.

Neutropénia bola hlásená ako nežiaduca udalosť súvisiaca s liečbou (*treatment emergent adverse event, TEAE*) u 151/404 (37,4 % pre všetky stupne) v populácii so sarkómom, v porovnaní s 902/1559 (57,9 % pre všetky stupne) v populácii s karcinómom prsníka. Zlúčené frekvencie zoskupených TEAE a laboratórnych abnormalít neutrofilov boli 307/404 (76,0 %) a 1314/1559 (84,3 %), v uvedenom poradí. Medián trvania liečby bol 12,0 týždňov u pacientov so sarkómom a 15,9 týždňov u pacientov s karcinómom prsníka.

Boli hlásené smrteľné prípady febrilnej neutropénie, neutropenickej sepsy, sepsy a septického šoku.

Z 1963 pacientov s karcinómom prsníka a sarkómom mäkkých tkanív, ktorí dostávali eribulín v klinických štúdiach v odporúčanej dávke, sa vyskytla jedna fatálna udalosť neutropenickej sepsy (0,1 %) a jedna fatálna udalosť febrilnej neutropénie (0,1 %). Okrem toho sa vyskytli 3 fatálne udalosti sepsy (0,2 %) a jedna fatálna udalosť septického šoku (0,1 %).

Závažnú neutropéнию je možné liečiť použitím G-CSF alebo jeho ekvivalentu podľa uváženia lekára v súlade príslušnými pokynmi. 18 % a 13 % pacientov, ktorí boli liečení eribulínom, dostávalo G-CSF v dvoch štúdiach 3. fázy s karcinómom prsníka (Štúdie 305 a 301, v uvedenom poradí). V štúdii 3. fázy so sarkómom (štúdia 309), dostalo G-CSF 26 % pacientov liečených eribulínom.

Neutropénia mala za následok prerušenie liečby u < 1 % pacientov liečených eribulínom.

Diseminovaná intravaskulárna koagulácia

Zaznamenali sa prípady diseminovanej intravaskulárnej koagulácie, zvyčajne v súvislosti s neutropéniou a/alebo sepsou.

Periférna neuropatia

U 1559 pacientov s karcinómom prsníka bola najčastejšia nežiaduca reakcia, ktorá mala za následok prerušenie liečby eribulínom, periférna neuropatia (3,4 %). Medián času do periférnej neuropatie 2. stupňa bol 12,6 týždňov (po 4 cykloch liečby). Zo 404 pacientov so sarkómom liečbu eribulínom prerušili 2 pacienti v dôsledku periférnej neuropatie. Medián času do vzniku 2. stupňa periférnej neuropatie bol 18,4 týždňa.

Rozvoj periférnej neuropatie 3. alebo 4. stupňa sa vyskytoval u 7,4 % pacientov s karcinómom prsníka a 3,5 % u pacientov so sarkómom. V klinických skúšaniach sa u pacientov s už skôr prítomnou neuropatiou rozvinuli nové alebo zhoršujúce sa symptómy s rovnakou pravdepodobnosťou ako u pacientov, ktorí boli do štúdie zaradení bez ochorenia.

U pacientov s karcinómom prsníka s už skôr prítomnou periférnou neuropatiou 1. alebo 2. stupňa bola frekvencia periférnej neuropatie 3. stupňa zapríčinenej liečbou 14 %.

Hepatotoxicita

U niektorých pacientov s normálnymi/abnormálnymi hladinami pečeňových enzymov pred liečbou eribulínom boli hlásené zvýšené hladiny pečeňových enzymov pri začiatí liečby eribulínom. Zdá sa, že takéto zvýšenie sa objavilo v skorom štádiu pri liečbe eribulínom v 1-2 cykle liečby u väčšiny pacientov a zatial čo sa považovalo za pravdepodobné, že ide o fenomén adaptácie pečene pri liečbe eribulínom a nie prejav významnej toxicity pečene, hepatotoxicita bola tiež hlásená.

Osobitné skupiny pacientov

Staršie osoby

Z 1559 pacientov s karcinómom prsníka liečených odporúčanou dávkou eribulínu bolo 283 pacientov (18,2 %) vo veku ≥ 65 rokov. V populácii 404 pacientov so sarkómom 90 pacientov (22,3 %) liečených eribulínom bolo vo veku ≥ 65 rokov. Bezpečnostný profil eribulínu u starších pacientov (vo veku ≥ 65 rokov) bol podobný ako u pacientov vo veku < 65 rokov okrem celkovej slabosti/únavy, ktoré preukázali rastúci trend s vekom. U starších pacientov sa neodporúčajú žiadne úpravy dávky.

Pacienti s poruchou funkcie pečene

U pacientov s ALT alebo AST > 3 -násobok ULN bol vyšší výskyt neutropénie 4. stupňa a febrilnej neutropénie. Hoci sú údaje obmedzené, u pacientov s hladinou bilirubínu $> 1,5$ -násobok ULN je výskyt neutropénie 4. stupňa a febrilnej neutropénie tiež vyšší (pozri tiež časti 4.2 a 5.2).

Pediatrická populácia

Uskutočnili sa tri otvorené štúdie, štúdia 113, 213 a 223, zahŕňajúce pediatrických pacientov s refraktérnymi alebo rekurentnými solídnymi nádormi a lymfómami, okrem nádorov centrálneho nervového systému (CNS) (pozri časť 5.1).

Bezpečnosť monoterapie eribulínom bola hodnotená u 43 pediatrických pacientov, ktorí dostávali až do $1,58 \text{ mg/m}^2$ v 1. a 8. deň 21-dňového cyklu (štúdie 113 a 223). Takisto bola hodnotená bezpečnosť eribulínu v kombinácii s irinotekánom, a to u 40 pediatrických pacientov, ktorí dostávali $1,23 \text{ mg/m}^2$ eribulínu v 1. a 8. deň a 20 alebo 40 mg/m^2 irinotekánu v 1. až 5. deň 21-dňového cyklu, alebo 100 alebo 125 mg/m^2 irinotekánu v 1. a 8. deň 21-dňového cyklu (štúdia 213).

V štúdiu 113 (1. fáza) boli najčastejšie hlásenými nežiaducimi reakciami v súvislosti s liekom znížený počet bielych krviniek, znížený počet lymfocytov, anémia a znížený počet neutrofilov.

V štúdiu 213 (1. a 2. fáza) boli najčastejšie hlásenými nežiaducimi reakciami v súvislosti s liekom neutropénia (1. fáza) a hnačka a znížený počet neutrofilov (2. fáza).

V štúdiu 223 (2. fáza) boli najčastejšie hlásenými nežiaducimi reakciami v súvislosti s liekom znížený počet neutrofilov, anémia a znížený počet bielych krviniek.

Bezpečnostný profil eribulínu ako monoterapie alebo v kombinácii s irinotekánium chloridom u tejto pediatrickej populácie bol konzistentný so známym bezpečnostným profilom oboch hodnotených liekov u dospejnej populácie.

Hľásenie podozrení na nežiaduce reakcie

Hľásenie podozrení na nežiaduce reakcie po registrácii lieku je dôležité. Umožňuje priebežné monitorovanie pomeru prínosu a rizika lieku. Od zdravotníckych pracovníkov sa vyžaduje, aby hlásili akokoľvek podozrenia na nežiaduce reakcie na národné centrum hľásenia uvedené v Prílohe V.

4.9 Predávkovanie

Symptómy

V jednom prípade predávkovania sa pacientovi nedopatrením podalo 7,6 mg eribulínu (približne 4-násobok plánovanej dávky) a následne sa u neho vyvinula reakcia z precitlivenosti (3. stupňa) na 3. deň a neutropénia (3. stupňa) na 7. deň. Obidve nežiaduce reakcie ustúpili pri použití podpornej zdravotnej starostlivosti.

Liečba

Nie je známe žiadne antidotum pri predávkovaní eribulínom. V prípade predávkovania je potrebné pacienta dôkladne sledovať. Liečba predávkovania má zahŕňať podporné medicínske intervencie na liečbu prítomných klinických prejavov.

5. FARMAKOLOGICKÉ VLASTNOSTI

5.1 Farmakodynamické vlastnosti

Farmakoterapeutická skupina: Iné cytostatiká, ATC kód: L01XX41

Mechanizmus účinku

Eribulínium-mezylát je inhibítorm dynamiky mikrotubulov, ktorý patrí do halichondrínovej skupiny cytostatík. Je štrukturálne zjednodušeným syntetickým analógom halichondrínu B, prírodného produktu izolovaného z morskej huby *Halichondria okadai*.

Eribulín inhibuje rastovú fázu mikrotubulov bez ovplyvnenia fázy skracovania a sekvestruje tubulín do neproduktívnych agregátov. Eribulín účinkuje prostredníctvom antimitotického mechanizmu zasahujúceho tubulín, ktorý vedie k blokáde G₂/M-cyklu bunky, narušeniu mitotických deliacich vretienok a nakoniec k apoptickému odumretiu bunky po dlhotrvajúcej irreverzibilnej mitotickej blokáde.

Klinická účinnosť

Karcinóm prsníka

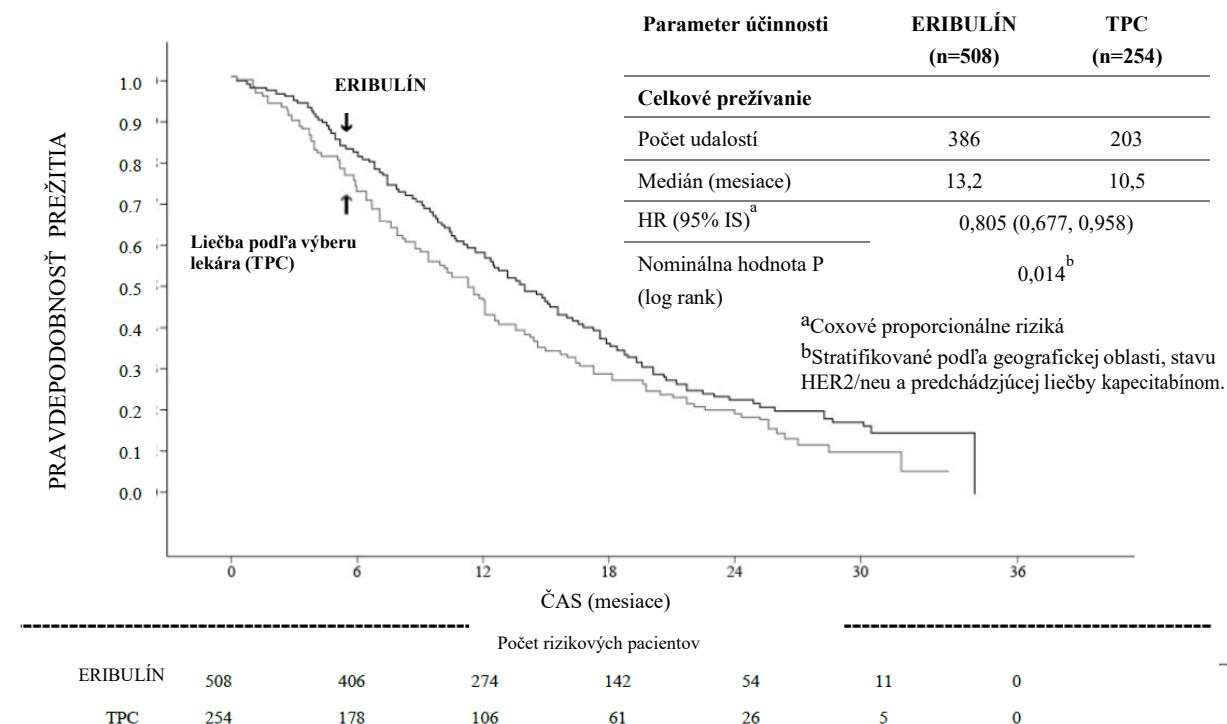
Účinnosť eribulínu pri karcinóme prsníka je primárne podporená dvomi randomizovanými porovnávacími štúdiami 3. fázy.

V pivotnej štúdii (štúdia 305) 3. fázy, EMBRACE, malo 762 pacientov lokálne rekurentný alebo metastatický karcinóm prsníka a predtým absolvovali minimálne dva a maximálne päť chemoterapeutických režimov vrátane antracyklínu a taxánu (pokiaľ neboli kontraindikované). U pacientov musela nastať progresia v priebehu 6 mesiacov od posledného chemoterapeutického režimu. HER2 stav pacientov bol: 16,1 % pozitívnych, 74,2 % negatívnych a 9,7 % neznámych, zatiaľ čo 18,9 % pacientov bolo trojnásobne negatívnych. Pacienti boli randomizovaní v pomere 2:1 a podával sa im buď eribulín, alebo liečba podľa výberu lekára (*treatment of physician's choice*, TPC), ktorá pozostávala z 97 % chemoterapie (26 % vinorelbín, 18 % gemcitabín, 18 % kapecitabín, 16 % taxán, 9 % antracyklín, 10 % iná chemoterapia) alebo 3 % hormonálnej liečby.

Štúdia dosiahla svoj primárny cieľový ukazovateľ s výsledkom celkového prežívania (*overall survival*, OS), ktorý bol štatisticky významne lepší v skupine s eribulínom v porovnaní s TPC v prípade 55 % udalostí.

Tento výsledok bol potvrdený aktualizovanou analýzou celkového prežívania v prípade 77 % udalostí.

Štúdia 305 - Aktualizované údaje celkového prežívania (ITT populácia)

Podľa hodnotenia nezávislého posudzovateľa bol medián prežívania bez progresie (*progression free survival*, PFS) 3,7 mesiacov pre eribulín v porovnaní s 2,2 mesiacmi v skupine s TPC (*Hazard ratio*, HR 0,865, 95 % IS: 0,714, 1,048, p=0,137). U pacientov s hodnotiteľnou odpovedou bola miera objektívnej odpovede podľa kritérií RECIST 12,2 % (95 % IS: 9,4 %, 15,5 %) podľa hodnotenia nezávislého posudzovateľa pre skupinu s eribulínom v porovnaní s 4,7 % (95 % IS: 2,3 %, 8,4 %) pre skupinu s TPC.

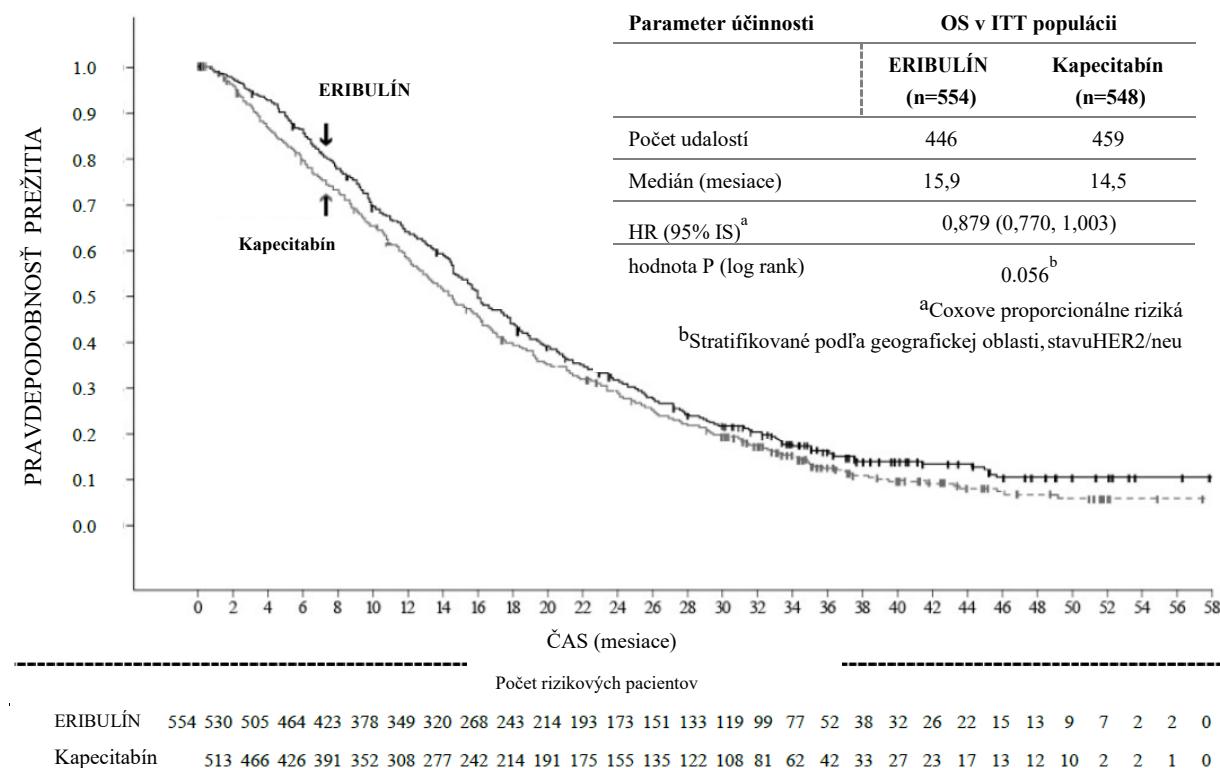
Pozitívny účinok na OS sa pozoroval u obidvoch skupín pacientov, skupine refraktérnej voči taxánu a nerefraktérnej skupine. Pri aktualizácii OS bol HR pre eribulín oproti TPC 0,90 (95 % IS: 0,71; 1,14) v prospech eribulínu u pacientov refraktérnych voči taxánu a 0,73 (95 % IS: 0,56; 0,96) u pacientov nerefraktérnych voči taxánu.

Pozitívny účinok na OS sa pozoroval u obidvoch skupín pacientov – skupine bez predchádzajúcej liečby kapecitabínom a skupine s predchádzajúcou liečbou kapecitabínom. Aktualizovaná analýza OS preukázala prínos v prežívani pre skupinu s eribulínom v porovnaní s TPC aj u pacientov s predchádzajúcou liečbou kapecitabínom s HR 0,787 (95 % IS: 0,645; 0,961), aj u pacientov bez predchádzajúcej liečby kapecitabínom so zodpovedajúcim HR 0,865 (95 % IS: 0,606; 1,233).

Druhá štúdia 3. fázy v skoršej línií metastatického karcinómu prsníka, štúdia 301, bola otvorená, randomizovaná štúdia u pacientov (n=1102) s lokálne pokročilým alebo metastatickým karcinómom prsníka na preskúmanie účinnosti monoterapie eribulínom v porovnaní s monoterapiou kapecitabínom, pričom OS a PFS boli ko-primárnymi cieľovými ukazovateľmi. Pacienti predtým absolvovali maximálne tri predchádzajúce chemoterapeutické režimy vrátane antracyklínu a taxánu, a maximálne

dva chemoterapeutické režimy na pokročilé ochorenie s percentuálnym zastúpením 20 % pacientov, ktorí neabsolvovali predošlý chemoterapeutický režim, 52 % pacientov, ktorí absolvovali 1 predošlý chemoterapeutický režim a 27,2 % pacientov, ktorí absolvovali 2 predošlé chemoterapeutické režimy liečby metastatického karcinómu prsníka. HER2 stav pacientov bol: 15,3 % pozitívnych, 68,5 % negatívnych a 16,2 % neznámych, zatiaľ čo 25,8 % bolo trojnásobne negatívnych.

Štúdia 301 – Celkové prežívanie (ITT populácia)

Prežívanie bez progresie podľa hodnotenia nezávislého posudzovateľa bolo podobné medzi eribulínom a kapecitabínom s mediánom 4,1 mesiacov oproti 4,2 mesiacov (HR 1,08; [95 % IS: 0,932, 1,250]). Miera objektívnej odpovede podľa hodnotenia nezávislého posudzovateľa bola tiež podobná medzi erubilínom a kapecitabínom; 11,0 % (95 % IS: 8,5, 13,9) v skupine s erubilínom a 11,5 % (95 % IS: 8,9, 14,5) v skupine s kapecitabínom.

Celkové prežívanie u HER2 negatívnych pacientov a HER2 pozitívnych pacientov v skupine s erubilínom a v kontrolnej skupine štúdie 305 a štúdie 301 je uvedené nižšie:

Parameter účinnosti	Štúdia 305 Aktualizované údaje celkového prežívania ITT populácie			
	HER2 negatívni		HER2 pozitívni	
	Eribulín (n = 373)	TPC (n = 192)	Eribulín (n = 83)	TPC (n = 40)
Počet udalostí	285	151	66	37
Medián (mesiace)	13,4	10,5	11,8	8,9
HR (95 % IS)	0,849 (0,695; 1,036)		0,594 (0,389; 0,907)	
hodnota p (log rank)		0,106		0,015

Parameter účinnosti	Štúdia 301 Údaje celkového prežívania ITT populácie	
	HER2 negatívni	HER2 pozitívni

	Eribulín (n = 375)	Kapecitabín (n = 380)	Eribulín (n = 86)	Kapecitabín (n = 83)
Počet udalostí	296	316	73	73
Medián (mesiace)	15,9	13,5	14,3	17,1
HR (95 % IS)	0,838 (0,715; 0,983)		0,965 (0,688; 1,355)	
hodnota p (log rank)	0,030		0,837	

Poznámka: Súbežná anti-HER2 liečba nebola zahrnutá v štúdii 305 a štúdii 301.

Liposarkóm

Údaje o účinnosti eribulínu pri liposarkóme podporuje pivotná štúdia 3. fázy u pacientov so sarkómom (štúdia 309). Pacienti v tejto štúdii (n = 452) mali lokálne recidivujúci, neoperovateľný a/alebo metastatický sarkóm mäkkých tkanív a to jeden z dvoch podtypov - leiomyosarkóm alebo liposarkóm. Pacienti predtým dostávali najmenej dva chemoterapeutické režimy, z ktorých jeden musel byť antracyklínový (pokiaľ neboli kontraindikovaný).

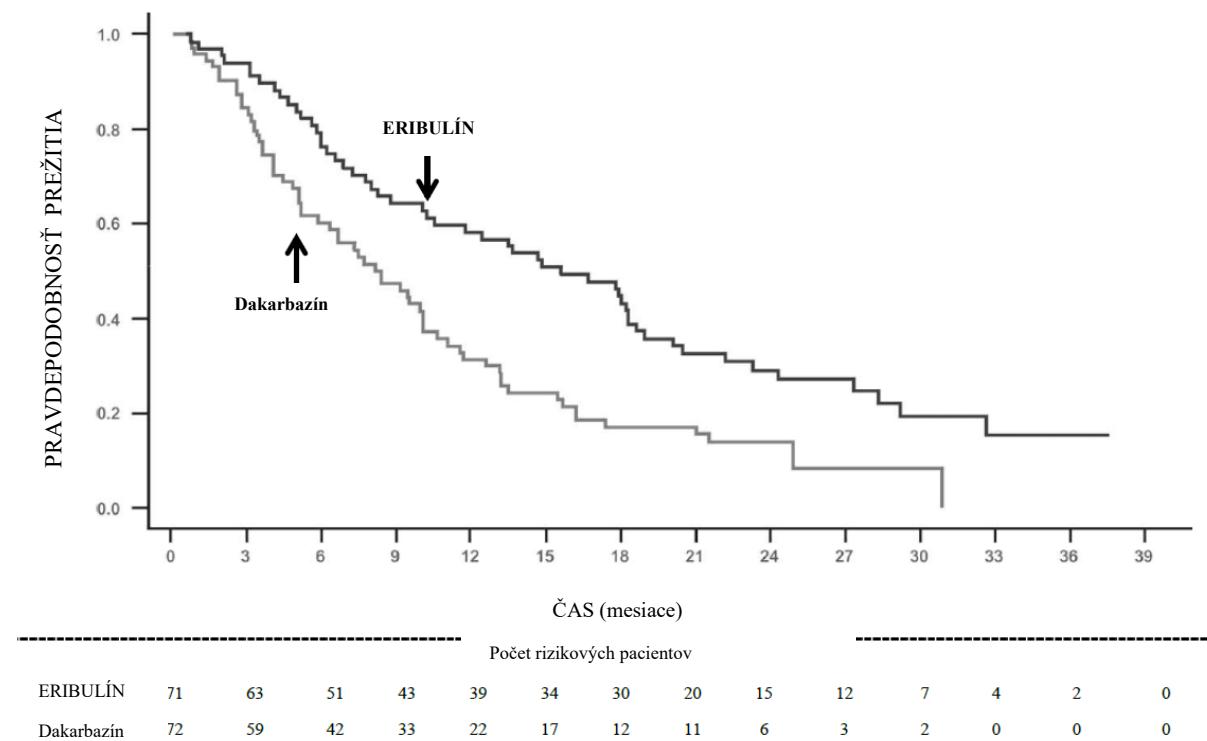
Pacienti museli mať progresiu ochorenia v období 6 mesiacov od posledného chemoterapeutického režimu. Pacienti boli randomizovaní v pomere 1:1, na liečbu buď eribulínom 1,23 mg/m² v 1. a 8. deň v 21-dennom cykle, alebo dakarbazínom 850 mg/m², 1000 mg/m² alebo 1200 mg/m² (dávky stanovené skúšajúcim pred randomizáciou) každých 21 dní.

V štúdii 309 sa pozorovalo štatisticky významné zlepšenie v OS u pacientov randomizovaných do skupiny s eribulínom v porovnaní s kontrolou skupinou. Toto sa prejavilo v mediáne OS ako zlepšenie o dva mesiace (13,5 mesiacov u pacientov liečených eribulínom oproti 11,5 mesiacov u pacientov liečených dakarbazínom). V prežívaniu bez progresie ochorenia alebo celkovej miery odpovede medzi liečebnými skupinami neboli v celkovej populácii žiadny významný rozdiel.

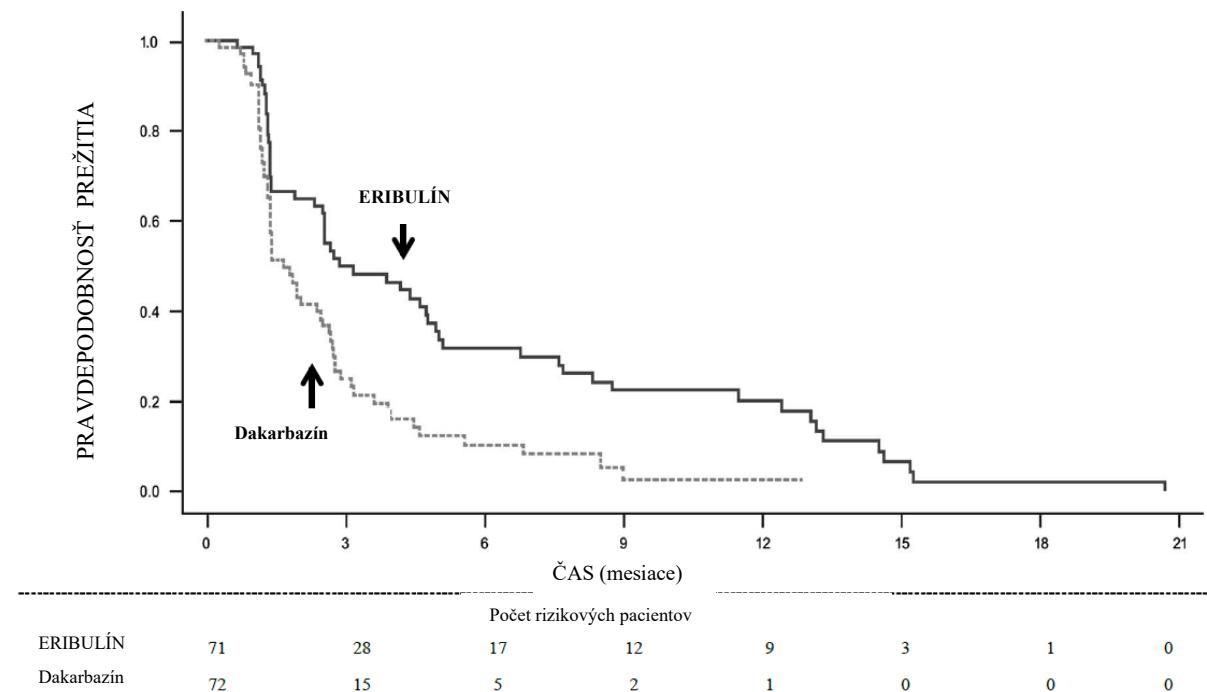
Liečebné účinky eribulínu boli obmedzené u pacientov s liposarkómom (45 % dediferencovaných, 37 % myxoidných/s okrúhlymi bunkami a 18 % pleomorfných v štúdii 309) na základe vopred plánovanej analýzy podskupín OS a PFS. Nezistil sa žiadny rozdiel v účinnosti medzi eribulínom a dakarbazínom u pacientov s pokročilým alebo metastatickým leiomyosarkómom.

	Štúdia 309 Podskupina s liposarkómom		Štúdia 309 Podskupina s leiomyosarkómom		Štúdia 309 Populácia ITT	
	Eribulín (n = 71)	Dakarbazín (n = 72)	Eribulín (n = 157)	Dakarbazín (n = 152)	Eribulín (n = 228)	Dakarbazín (n = 224)
Celkové prežívanie						
Počet udalostí	52	63	124	118	176	181
Medián (mesiace)	15,6	8,4	12,7	13,0	13,5	11,5
HR (95 % IS)	0,511 (0,346; 0,753)		0,927 (0,714; 1,203)		0,768 (0,618; 0,954)	
Nominálna p- hodnota	0,0006		0,5730		0,0169	
Prežívanie bez progresie						
Počet udalostí	57	59	140	129	197	188
Medián (mesiace)	2,9	1,7	2,2	2,6	2,6	2,6
HR (95% IS)	0,521 (0,346; 0,784)		1,072 (0,835; 1,375)		0,877 (0,710; 1,085)	
Nominálna p- hodnota	0,0015		0,5848		0,2287	

Štúdia 309 – Celkové prežívanie v podskupine s liposarkómom

Štúdia 309 – Prežívanie bez progresie v podskupine s liposarkómom

Pediatrická populácia

Karcinóm prsníka

Európska agentúra pre lieky udelila výnimku z povinnosti predložiť výsledky štúdií s eribulínom vo všetkých podskupinách pediatrickej populácie pre indikáciu karcinómu prsníka (informácie o použití v pediatrickej populácii, pozri časť 4.2).

Sarkóm mäkkých tkanív

Účinnosť eribulínu bola hodnotená, ale nebola stanovená v rámci troch otvorených štúdií:

Štúdia 113 bola otvorená, multicentrická štúdia 1. fázy na zistenie dávky, v ktorej sa hodnotil eribulín u pediatrických pacientov s refraktérnymi alebo rekurentnými solídnymi nádormi a lymfómami, okrem nádorov CNS. Celkovo bolo zaradených a liečených 22 pediatrických pacientov (vekový rozsah: 3 až 17 rokov). Pacientom bol eribulín podávaný intravenózne v 1. a 8. deň 21-dňového cyklu v troch úrovniach dávky (0,97; 1,23 a 1,58 mg/m²). Maximálna tolerovaná dávka (*maximum tolerated dose*, MTD)/odporúčaná dávka eribulínu v rámci 2. fázy (*recommended Phase 2 dose*, RP2D) bola stanovená ako 1,23 mg/m² v 1. a 8. deň 21-dňového cyklu.

Otvorená, multicentrická 2. fáza štúdie 223, v ktorej sa hodnotila bezpečnosť a predbežná aktivita eribulínu u pediatrických pacientov s refraktérnym alebo rekurentným rabdomyosarkómom (RMS), nerabdomyosarkómovým nádorom mäkkých tkanív (*non-rhabdomyosarcoma soft tissue sarcoma*, NRSTS) alebo Ewingovým sarkómom (EWS). Zaradených bolo dvadsať jeden pediatrických pacientov (vekový rozsah: 2 až 17 rokov), ktorí boli liečení eribulínom v dávke 1,23 mg/m² podaným intravenózne v 1. a 8. deň 21-dňového cyklu (RP2D zo štúdie 113). Žiadny z pacientov nedosiahol potvrdenú čiastočnú odpoveď (*partial response*, PR) ani úplnú odpoveď na liečbu (*complete response*, CR).

Otvorená, multicentrická 1. a 2. fáza štúdie 213 na posúdenie bezpečnosti a účinnosti eribulínu v kombinácii s irinotekánium-chloridom u pediatrických pacientov s relapsujúcimi/refraktérnymi solídnymi nádormi a lymfómami, okrem nádorov CNS (1. fáza), a na hodnotenie účinnosti kombinovanej liečby u pediatrických pacientov s relapsujúcim/refraktérnym RMS, NRSTS a EWS (2. fáza). V rámci tejto štúdie bolo zaradených a liečených celkovo 40 pediatrických pacientov. V rámci 1. fázy bolo zaradených a liečených 13 pediatrických pacientov (vekový rozsah: 4 až 17 rokov), pričom dávka RP2D bola stanovená ako 1,23 mg/m² eribulínu v 1. a 8. deň so 40 mg/m² irinotekánium-chloridu v 1. až 5. deň 21-dňového cyklu. V rámci 2. fázy bolo zaradených 27 pediatrických pacientov (vekový rozsah: 4 až 17 rokov), ktorí boli liečení RP2D. U troch pacientov bola potvrdená PR (1 pacient v každej kohorte histológie RMS, NRSTS a EWS). Miera objektívnej odpovede (objective response rate, ORR) bola 11,1 %.

V týchto troch štúdiách s pediatrickými pacientmi neboli pozorované žiadne nové signály týkajúce sa bezpečnosti (pozri časť 4.8), avšak z dôvodu malej populácie pacientov nie je možné vyvodiť žiadne jednoznačné závery.

5.2 Farmakokinetické vlastnosti

Distribúcia

Farmakokinetika eribulínu sa vyznačuje rýchlosťou distribučnej fázou, po ktorej nasleduje predĺžená eliminačná fáza s priemerným terminálnym polčasom približne 40 hodín. Má veľký distribučný objem (priemerná hodnota v rozmedzí 43 až 114 l/m²).

Eribulín sa slabo viaže na plazmatické proteíny. Väzba eribulínu na plazmatické proteíny (100 - 1 000 ng/ml) sa v ľudskej plazme pohybuje v rozmedzí od 49 % do 65 %.

Biotransformácia

Po podaní ^{14}C -eribulínu pacientom bol hlavnou cirkulujúcou formou v plazme nezmenený eribulín. Koncentrácie metabolitu predstavovali < 0,6 % pôvodnej zlúčeniny, čo potvrdzuje, že u ľudí neexistujú žiadne hlavné metabolismy eribulínu.

Eliminácia

Eribulín má nízky klírens (priemerná hodnota v rozmedzí 1,16 až 2,42 l/h/m²). Nepozorovala sa žiadna významná kumulácia eribulínu pri podávaní jedenkrát týždenne. Farmakokinetické vlastnosti nie sú v rozmedzí dávok eribulínu 0,22 až 3,53 mg/m² závislé od dávky ani od času.

Eribulín sa eliminuje predovšetkým biliárnow exkréciou. Transportný proteín zapojený do vylučovania je v súčasnosti neznámy. Predklinické štúdie *in vitro* naznačujú, že sa eribulín transportuje prostredníctvom Pgp. Ukázalo sa však, že v klinicky relevantných koncentráciách nie je eribulín inhibítorm Pgp *in vitro*. Navyše, *in vivo*, súbežné podávanie ketokonazolu, inhibítora Pgp, nemá žiadny vplyv na expozíciu eribulínu (AUC a c_{\max}). *In vitro* štúdie tiež naznačujú, že eribulín nie je substrátom pre organický transportér katiónov 1 (*organic cation transporter 1*, OCT1).

Po podaní ^{14}C -eribulínu pacientom sa približne 82 % dávky eliminuje stolicou a 9 % močom, čo naznačuje, že renálny klírens nie je významnou cestou eliminácie eribulínu.

Nezmenený eribulín predstavuje väčšinu celkovej rádioaktivity v stolici a v moči.

Porucha funkcie pečene

Štúdia hodnotila farmakokinetiku eribulínu u pacientov s miernou (trieda A Childovho-Pughovho skóre; n = 7) a stredne závažnou (trieda B Childovho-Pughovho skóre; n = 4) poruchou funkcie pečene z dôvodu pečeňových metastáz. V porovnaní s pacientmi s normálnou funkciou pečene (n = 6) sa expozícia eribulínu zvýšila 1,8-násobne u pacientov s miernou poruchou funkcie pečene a 3-násobne u pacientov so stredne závažnou poruchou funkcie pečene. Podávanie eribulínu v dávke 0,97 mg/m² pacientom s miernou poruchou funkcie pečene a v dávke 0,62 mg/m² pacientom so stredne závažnou poruchou funkcie pečene malo za následok o niečo vyššiu expozíciu eribulínu ako pri dávke 1,23 mg/m² podanej pacientom s normálnou funkciou pečene. Eribulín sa neskúmal u pacientov so závažnou poruchou funkcie pečene (trieda C Childovho-Pughovho skóre). U pacientov s poruchou funkcie pečene z dôvodu cirhózy sa neuskutočnila žiadna štúdia. Odporúčané dávkovanie, pozri časť 4.2.

Porucha funkcie obličiek

U pacientov so stredne závažnou alebo závažnou poruchou funkcie obličiek sa pozorovala zvýšená expozícia eribulínu s vysokou inter-individuálnou variabilitou. Farmakokinetika eribulínu sa hodnotila v klinickej štúdii 1. fázy u pacientov s normálnou funkciou obličiek (klírens kreatinínu: $\geq 80 \text{ ml/min}$; n=6), so stredne závažnou (30-50 ml/min; n=7) alebo závažnou (15-<30 ml/min; n=6) poruchou funkcie obličiek. Klírens kreatinínu sa odhadoval podľa Cockcroftovho-Gaultovho vzorca.

U pacientov so stredne závažnou alebo závažnou poruchou funkcie obličiek sa pozorovala 1,5-krát (90 % IS: 0,9-2,5) vyššia AUC_(0-inf) normalizovaná k dávke. Odporúčané dávkovanie, pozri časť 4.2.

Pediatrická populácia

Údaje o plazmatických koncentráciách eribulínu boli zhromaždené od 83 pediatrických pacientov (vekový rozsah: 2 až 17 rokov) s refraktérnymi/relapsujúcimi a rekurentnými solídnymi nádormi a lymfómami, ktorí dostávali eribulín v štúdiach 113, 213 a 223. Farmakokinetika (*pharmacokinetics*, PK) eribulínu u pediatrických pacientov bola porovnatelná s farmakokinetikou u dospelých pacientov

s STS a u pacientov s inými typmi nádoru. Expozícia eribulínu u pediatrických pacientov bola podobná expozícii u dospelých pacientov. Súbežné podávanie irinotekánu nemalo žiadny vplyv na PK eribulínu u pediatrických pacientov s refraktérnymi/relapsujúcimi a rekurentnými solídnymi nádormi.

5.3 Predklinické údaje o bezpečnosti

Eribulín neboli mutagénny v bakteriálnom teste reverzných mutácií *in vitro* (Amesov test). Eribulín bol pozitívny v teste mutagenézy na myšacích lymfómoch a bol klastogénny v mikronukleárnom teste *in vivo* u potkanov.

Neuskutočnili sa žiadne štúdie karcinogenity s eribulínom.

Štúdia fertility s eribulínom sa neuskutočnila, avšak na základe predklinických zistení v štúdiách s opakovanou dávkou, kde sa zistila testikulárna toxicita u potkanov (hypocellularita seminiformného epitelu s hypospermiou/aspermiou) aj u psov, sa dá usudzovať, že fertilita u mužov sa môže liečbou eribulínom narušiť. Štúdia embryofetálneho vývoja u potkanov potvrdila vývojovú toxicitu a teratogénny potenciál eribulínu. Brezivým potkanom bol podávaný eribulínium-mezylát, čo zodpovedá 0,009; 0,027; 0,088 a 0,133 mg/kg eribulínu v 8., 10. a 12. dni gestácie. Pri dávkach $\geq 0,088$ mg/kg sa pozorovalo zvýšenie počtu resorpcii závislých od dávky a zníženie hmotnosti plodu, a pri dávke 0,133 mg/kg sa zaznamenal zvýšený výskyt malformácií (chýbajúca dolná čel'ust', jazyk, žalúdok a slezina).

6. FARMACEUTICKÉ INFORMÁCIE

6.1 Zoznam pomocných látok

bezvodý etanol
voda na injekcie
kyselina chlorovodíková (na úpravu pH)
hydroxid sodný (na úpravu pH)

6.2 Inkompatibility

Nevykonali sa žiadne štúdie kompatibility, preto sa tento liek nesmie miešať s inými liekmi okrem tých, ktoré sú uvedené v časti 6.6.

6.3 Čas použiteľnosti

Neotvorené injekčné liekovky

2 roky.

Čas použiteľnosti otvorenej injekčnej liekovky

Z mikrobiologického hľadiska sa má liek použiť ihned. Ak sa nepoužije ihned, za čas a podmienky uchovávania zodpovedá používateľ a zvyčajne by to nemalo byť dlhšie ako 24 hodín pri teplote 2 až 8 °C, pokial riedenie neprebehlo za kontrolovaných a validovaných aseptických podmienok.

Chemická a fyzikálna stabilita nezriedeneho roztoku Eribulinu ADVZ v injekčnej striekačke bola v čase použitia preukázaná počas 48 hodín pri teplote 25 °C a na svetle, alebo 72 hodín pri teplote 2 °C - 8 °C.

Chemická a fyzikálna stabilita zriedeného roztoku Eribulinu ADVZ (0,018 mg/ml až 0,18 mg/ml eribulínu v injekčnom roztoku chloridu sodného 9 mg/ml (0,9 %)) bola v čase použitia preukázaná počas 48 hodín pri teplote 25 °C a na svetle, alebo 72 hodín pri teplote 2 °C - 8 °C.

6.4 Špeciálne upozornenia na uchovávanie

Tento liek nevyžaduje žiadne zvláštne podmienky na uchovávanie.

Podmienky uchovávania po prvom otvorení alebo riedení lieku, pozri časť 6.3.

6.5 Druh obalu a obsah balenia

5 ml sklenená injekčná liekovka so sivou chlórbutylovou gumovou zátkou potiahnutou teflónom a svetlomodrým vyklápacím hliníkovým tesnením, obsahujúca 2 ml roztoku.

Veľkosť balenia je škatuľa s 1 injekčnou liekovkou.

6.6 Špeciálne opatrenia na likvidáciu a iné zaobchádzanie s liekom

Eribulin ADVZ je cytotoxický liek proti rakovine a rovnako ako pri iných toxických zlúčeninách, aj tu platí, že pri zaobchádzaní s ním je potrebná opatrnosť. Odporúča sa používať rukavice, okuliare a ochranný odev. Ak dôjde ku kontaktu kože s roztokom, má sa okamžite a dôkladne umyť mydlom a vodou. Ak dôjde ku kontaktu so sliznicami, sliznice sa majú dôkladne vypláchnuť vodou.

Eribulin ADVZ má prípravovať a podávať len personál primerane vyškolený na zaobchádzanie s cytotoxickými látkami. Gravidné ženy nesmú manipulovať s Eribulinom ADVZ.

Použitím aseptickej techniky sa môže Eribulin ADVZ riediť až v 100 ml injekčného roztoku chloridu sodného 9 mg/ml (0,9 %). Po podaní sa odporúča prepláchnutie intravenóznej hadičky injekčným roztokom chloridu sodného 9 mg/ml (0,9 %), aby sa zabezpečilo podanie celej dávky. Nesmie sa miešať s inými liekmi a nemá sa riediť 5 % infúznym roztokom glukózy.

Ak pri podávaní lieku používate hrot, riadte sa pokynmi od výrobcu zdravotníckej pomôcky. Injekčné liekovky Eribulinu ADVZ majú 13 mm zátku. Vybraná zdravotnícka pomôcka musí byť kompatibilná s malými zátkami injekčných liekoviek.

Všetok nepoužitý liek alebo odpad vzniknutý z lieku sa má zlikvidovať v súlade s národnými požiadavkami.

7. DRŽITEĽ ROZHODNUTIA O REGISTRÁCII

ADVANZ PHARMA LIMITED
Unit 17, Northwood House
Northwood Crescent
Dublin 9, D09 V504
Írsko

8. REGISTRAČNÉ ČÍSLO

44/0190/23-S

9. DÁTUM PRVEJ REGISTRÁCIE/PREDLŽENIA REGISTRÁCIE

Dátum prvej registrácie: 08. septembra 2023

10. DÁTUM REVÍZIE TEXTU

06/2025